

Lov som andre sig dertil sluttende Love skulde blive standse for en længere Fremtid, da maa jeg bestemt erklære, at Ansvarer derfor ikke kommer til at hvile paa den nuværende Regjering.

N. Andersen: Den ærede Ordfører fremkom med den Udtalelse, at der var lige saa lidt Grund til overfor den nuværende Regjering at lade dette Forslag gaa til det andet Thing, som der var overfor den förrige. I den Anledning vil jeg blot tillade mig at minde om, at den förrige Regjerings Stilling til dette Lovforslag, da det her blev standstet ved en Dagsorden, var den, at den daværende Kultusminister paa det Indstændigste opfordrede Thinget til dog at lade denne Sag gaa ind til Landsthinget for at forsøge paa, om det ikke var muligt i den daværende Samling at opnaa en Overenskomst om Sagen. Derfor man ikke vil underkønde deo Sætnings Nøgtighed, at en Overenskomst mellem de to Thing om en Sag er nødvendig, førend den kan blive til Lov, saa tror jeg, at det heller ikke kan benegtes, at den daværende Kultusminister gjorde, hvad der stod i hans Magt for at forsøge, om en saadan Overenskomst kunde komme istand; men desuagtet havde Thingets Flertal jo dengang den Mening, at det var rigtigt at standse Sagen ved en Dagsorden, og jeg havde ventet, da den ærede Ordfører begyndte at fremføre den Slags Betragtninger, at han denne Gang var kommen til det samme Resultat, thi der var virkelig den Gang ligesaa lidt Grund til at standse Sagen ved en Dagsorden, som der nu vilde være. Der var hverken dengang eller nu Grund dertil, saalænge man ikke havde forsøgt, hvad det andet Thing vil, naar man ikke vil benegte, at det andet Things Afslutning til Sagen ogsaa er nødvendig.

Buch: Da jeg er enig i de af Udvalgets Flertal stillede Endringsforslag til Lovforlaget med Undtagelse af nogle Endringer til § 16, skal jeg tillade mig med nogle faa Ord at begrunde min Stilling dertil. Til den Behandling stillede jeg, som ærede Medlemmer vide, forskjellige Underendringsforslag til det af den ærede Ordfører stillede Endringsforslag til Regjeringsforlaget, men Udvalget blev enig om ikke at foretage noget videre i denne Sag, førend det havde hørt den ærede Ministers Mening, om han troede at kunne gaa ind paa de Grundprinciper, som laa til Grund for dette Lovforslag. Den ærede Ministers Svar er jo, som bekendt, aftrykt i Betænkningen, og det er ærede Medlemmer bekendt, hvorledes det lyder. Da dette Svar fra den ærede Minister kom, blev Betænkningen affattet, og de af mig stillede Underendringsforslag tilligemed flere af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Vrix) stillede Forslag bleve ind-

rykkede i Betænkningen paa en saadan Maade, at de ikke kom til Afstemning her i Thinget. De ere altsaa hverken komne til Afstemning i Thinget eller i Udvalget. Det er netop med Hensyn til § 16, jeg er uenig med de ærede 5 Medlemmer, som jeg ellers er enig med. Som de Herrer vide, har jeg opfattet denne Paragraf, Offerparagrafen eller hoød man nu vil kalde den, saaledes, at jeg har ment, det var rigtigt, at der i Stedet for de Ord, at Præsten ikke maa modtage Noget for de kirkelige Handlinger, for sine Embedsforretninger, kom til at staa, at Præsten ikke maatte fordrø eller forlange Noget. Jeg gaar nemlig ud fra den Grundtanke, at Præsten skal forrette alle sine Embedsforretninger, eller de kirkelige Handlinger, for den Løn, han faar, men at det paa ingen Maade skulde være Nogen forment, for, hvad det end er, at give Præsten en Gave, naar de vilde unde ham en saadan. Af den Grund kan jeg ikke tiltræde de ærede Herrer's Endringer til § 16. Jeg skal indrømme, at det er mig ikke om at gjøre, om disse Ord „fordrø“ eller „forlange“ komme til at staa i Paragrafen eller ikke: det vilde selvfølgelig være mig kjær, hvis der kunde sættes noget Andet i Stedet, som bedre kunde passe. Jeg haaber, at det ærede Thing har forstaaet min Mening, og jeg tror, den bliver temmelig tydelig udtrykt ved disse Ord. Svad angaar de Ord, som i Paragrafen ere foreslaede at skulle tilføies efter „Substjenessten“, da kan jeg fuldkommen tiltræde denne Forandring, hvorimod jeg ikke kan indse, at det kan gjøre Lovforlaget tydeligere eller bedre, om der i Paragrafen kommer til at staa „andre særlige“ i Stedet for „øvrige“. Det forekommer mig, at man, idet vi indsatte „andre særlige“, maa spørge, hvilke ere disse andre særlige Embedsforretninger. Naar der imod først staa opregnet de almindelige Embedsforretninger, og der derefter nævnes de øvrige Embedsforretninger, saa forekommer det mig, at Lovforlaget er saa klart, at der ikke kan toges feil deraf, og at der ikke kan optaa nogen Meningsforskjel eller Uenighed i den Henseende, naar det fastholdes, at Præsten skal forrette alle Embedsforretninger for den Løn, han faar, men at isørigt Enhver har Lov til iden at gjøre sig nogen som helst Samvittighedsstrupel at give Præsten Noget for hvadsom helst har gjør. Jeg kan saaledes ikke indse, hvorfor en Fader eller Moder, der har en Søn til Konfirmationsforberedelse, ikke skulde have Lov til at yde Præsten en Gave, naar de have været særdeles veltilfredse med Præsten og mener, at han har haat Geld med sig til at forberede deres Barn til Konfirmationen. Sigeledes kan jeg heller ikke indse, hvorfor det skulde være forment en Syg, eller i Tilfælde af Dødsfald hans eller hendes Efterladte, at give Præsten en Gave, naar han har aflagt Sygebesøg, og vedkommende Syg har været særdeles vel tilfreds med Præsten. Vil man affatte denne